

Følgende Andragender ere blevne tilstillede Udvalget:

1. Fra Raagmand og Fisser Henning Jensen Mandrup af Randers om Fjernelse af nogle i Farvandet omkring Randers til Ulempe for Fisserne nedrammede Bøle. (Indbragt den 19de Oktober 1886 af Folkethingsmanden for Bræstø Amts 3die Valgkreds, Leth.)

Andragendet er saalydende:

„Der er allerede tidligere bleven klaget til det høie Folkething over de med Søm beslaaede Bøle, som Eiercn af Frijsenbold Fissergaard Hr. Ostenfeld har nedrammet i Farvandet omkring Randers for at forhindre Fisserne i at fiske paa de Arealer, hvor han paastaar at have Eneret til Fisseriet. Saavidt vides blev Hr. Ostenfeld ved Dom tilpligtet at borttage disse Bøle, og den største Del af dem er ogsaa senere bleven fjernet, dels af Hr. Ostenfeld og dels af Fisserne. Smidlertid er der endnu hist og her nogle af dem tilbage, som, netop fordi de ere saa enkeltstaaende og vanskelige at finde, kunne være farlige for Fisserne, naar de uforvarende støde paa dem. Da nu Viborg Landsoverret ved sin nys under 27de September d. A. affagte Dom har afgjort, at Hr. Ostenfeld er uberettiget til den af ham paastaaede Eneret til Fisseri i Gudenaauen og Midtstrømmen af Randers Fjord, turde der være saa meget mere Anledning til at faae Farvandet fuldstændig renset for disse farlige Bøle, og jeg tillader mig derfor at andrage paa det høie Folkethings Hjælp til, at dette sker.“

Udvalget gjør ingen Indstilling.

2. Fra Lehnsharun Løvenskjold-Løvenborg af Frederiksberg om, at Folkethinget vil virke hen til, at Administrationsforholdet paa Løvenborg maa blive undersøgt paa forjvarlig Maade. (Indbragt den 23de Oktober 1886 af Folkethingsmanden for Njøbenhavns 1ste Valgkreds, Trier.)

Andragendet er saalydende:

„Efter at det høie Folkethings Finantsudvalg i Samlingen 1884—85 havde „efter Samraad henledet Justitsministerens Opmærksomhed paa Administrationsforholdet paa Løvenborg“, turde jeg hengive mig til det Haab, at en ønskelig Forandring maatte finde Sted i de ulykkelige Forhold, under hvilke jeg nu i en Række af Aar har ført en sørgelig Tilværelse. To Aar gik, og Intet skete til Forbedring af mine Forhold, der blev mere og mere uudholdelige. Jeg indgav da i August Maaned dette Aar et allerunderdanigst Andragende til Hs. Maj. Kongen, af hvilket Andragende jeg tillader mig at vedlægge en Gjenpart, som jeg anbefaler til Thingets velvillige Opmærksomhed. Jeg ansøgte heri om at faae Sæde og Stemme i Administrationen for min Fædreneeidendom, samt om, at min Sindstilstand maatte blive undersøgt af kyndige og kompetente Læger, saaledes at det over mig i 1878 affagte Umyndighedsdekret kunde blive ophævet. Ogsaa dette Andragende er blevet uden Resultat. Da den for mig beskikkede Bærge drev det saa vidt, at han borttog private anbefalede Breve fra min Kusine til mig, en Handling, om hvis Strafftyldighed jeg ikke nærer nogen Tvivl, tilskrev jeg paany Hs. Excellence Justitsministeren, saaledes som vedlagte Gjenpart udviser. Heller ikke dette har ført til noget Resultat. Jeg tror, at det høie Folkething vil give mig Medhold i, at det, hvorom jeg har andraget, ikke savner gyldig Grund. Er mulig min mentale Tilstand ikke normal — jeg bemærker herved, at jeg i en Række af Aar har levet et fredeligt og godt Husliv med Hustru og Børn, uden at der fra disses Side har været mindste Grund til Klage, og mig bitterligt aldrig har begaaet anden Forseelse end stundom at uleilige Folk med Skrivelser, indeholdende ubehagelige Sandheder — saa maa jeg have Ret til at fordrø, at dette bliver konstateret ved en Undersøgelse af kompetente Læger, og jeg maa da finde mig i, at blive behandlet i Overensstemmelse med Resultatet af en saadan Undersøgelse. I modsat Fald maa det være min Ret at faae min personlige Frihed og at faae i det Mindste nogen Indflydelse paa Bestyrelsen af min Fædreneeidendom. At slæbe mig bort fra mit Hjem med voldsom Haand,